

توصیف‌ها و پیشنهادها برای زائرین پیاده اربعین

۱۳۹۳/۰۹/۱۲

روایات زیبایی از امام صادق(ع) هست که به تشریح ابعاد معنوی و زیبایی‌های پیاده روی اربعین می پردازد و پیشنهادهایی هم برای بهره‌برداری بهتر از این پیاده‌روی ارائه می کند.

در این روایات فهرستی از زیباترین انگیزه‌های زوّار اباعبدالله(ع) در کلام امام صادق(ع) را می شود دید و بخش‌هایی از دعای بسیار جالب و مفصل برای زائرین امام حسین(ع) را اشاره کرد؛ در انتهای روایت آمده است که امام صادق(ع) خطاب به یکی از یاران خود گفت: «زیارت کربلا را از خوف احدی ترک نکن، هر کس از روی ترس، زیارت قبر امام حسین(ع) را ترک کند، بعدها آن‌قدر حسرت خواهد خورد که آرزوی مرگ خواهد کرد؛ آیا دوست نداری که خداوند تو را در میان گروهی ببیند که رسول خدا(ص) برای آنها دعا می‌کند؟ آیا دوست نداری جزء کسانی باشی که فردا (قیامت) هیچ گناهی نداشته باشی که از او حساب کشیده شود؟ آیا دوست نداری از کسانی باشی که پیغمبر اکرم(ص) با او مصافحه می‌کند؟»

سفر کربلا به خصوص اگر با پای پیاده باشد، سفر پاک‌کننده روح از آلودگی‌هاست، « لباس عزای ما و لباس سیاهی که برای عزای امام حسین(ع) در ایام اربعین می‌پوشیم این را به نوعی لباس احرام برای خود ببینیم.»

پاسخ حجت الاسلام و المسلمین پناهیان به سئوالات دانشجویان

عظمت معنوی زیارت کربلا / همه ما باید عمیقاً بفهمیم چرا زیارت قبر اباعبدالله(ع) این قدر ارزش و اهمیت دارد

· جدا از جنبه‌های اجتماعی و آثار عظیمی که زیارت کربلای اباعبدالله(ع) به ویژه در تجمع ایام اربعین، در عالم به جای می‌گذارد، نکته مهمی که زائرین و راهیان کربلای معلی باید مورد توجه قرار دهند، جنبه‌های معنوی این زیارت بابرکت است.

· همه ما باید عمیقاً بفهمیم چرا زیارت قبر اباعبدالله(ع) این قدر ارزش و اهمیت دارد؟ فهم عمیق این معنا نیل به یک شرافت و توفیق بزرگ الهی است، که باید آن را از خدا تمنا کرد و با مطالعه و تحقیق صرف به دست نمی‌آید. ما می‌توانیم احادیثی را در این باره مطالعه کنیم، اما اینکه به فهم عمیق آن برسیم توفیق ویژه‌ای می‌خواهد.

· به عنوان مثال حضرت امام(ره) درباره عظمت عزاداری‌های اباعبدالله(ع) و دستنه‌های عزاداری مطالبی را بیان می‌کنند(صحیفه امام/ج ۱۱/صص ۹۸ و ۹۹) که انسان احساس می‌کند خیلی‌ها نمی‌توانند دیگران این عظمت را به این وضوح و عمق ببینند و درک کنند. گویی حضرت امام(ره) شهودی دیگر از عظمت عزاداری داشتند که در کلمات نمی‌گنجد. کلمات ایشان سرشار از غیرقابل وصف بودن آثار باعظمت این عزاداری‌هاست.

فهرستی از زیباترین انگیزه‌های زوّار اباعبدالله(ع) در کلام امام صادق(ع)

· همان‌طور که می‌دانید روایات اهل‌بیت(ع) در مقام دعا، ارزش ویژه‌ای دارند و معارف خاصی که ممکن است در بسیاری از روایات دیگر نباشد در این دعاها یافت می‌شود؛ در واقع این ادعیه ارزشمند نوعی جمع‌بندی از سخنان اهل‌بیت(ع) محسوب می‌شود. در یک روایت بسیار ارزشمند از امام صادق(ع)، ایشان دعای ویژه‌ای برای زائرین قبر امام حسین(ع) دارند که در ابتدای آن، حضرت فهرستی از بهترین و زیباترین انگیزه‌هایی که زائرین قبر اباعبدالله(ع) در سفر به کربلا دارند را به زبان دعا بیان می‌فرمایند.

· بنده بارها به این روایت در سخنرانی‌های متعدد اشاره کرده‌ام. اما برای شما که عازم این سفر نورانی هستید می‌خواهم متن کامل روایت را بخوانم. شما با دقت در متن دعای امام صادق(ع) می‌توانید به میزان اهمیت و زوایای مختلف ارزش زیارت اباعبدالله پی ببرید.

· «عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ وَهَبٍ قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلِيَّ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ فَقِيلَ لِي ادْخُلْ فَدَخَلْتُ فَوَجَدْتُهُ فِي مُصَلَّاهُ فِي بَيْتِهِ فَجَلَسْتُ حَتَّى قَضَى صَلَاتَهُ فَسَمِعْتُهُ وَهُوَ يَتَاجَى رَبَّهُ وَيَقُولُ...» (کافی/ج ۴/ص ۵۸۲) معاوية

بن وهب می‌گوید: وارد منزل امام صادق(ع) شدم تا به خدمت ایشان شرفیاب شوم، دیدم حضرت نماز می‌خوانند. من هم نشستم تا نمازشان تمام شود. بعد شنیدم که حضرت با خداوند مناجات می‌کند و چنین می‌گوید:

«يَا مَنْ خَصَّنَا بِالْكَرَامَةِ وَ خَصَّنَا بِالْوَصِيَّةِ وَ وَعَدَنَا الشَّفَاعَةَ وَ أَعْطَانَا عِلْمَ مَا مَضَى وَ مَا بَقِيَ وَ جَعَلَ أَفْنِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوَى إِلَيْنَا، أَغْفِرْ لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ لِزُؤَارِ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا أَمْوَالَهُمْ وَ أَشْخَصُوا أَبْدَانَهُمْ رَعْبَةً» «...ای خدایی که ما را به کرامت و جانشینی پیامبر اکرم(ص) اختصاص دادی و به ما وعده شفاعت دادی و علم آنچه که گذشته است و آنچه که باقی مانده است را به ما عنایت فرموده‌ای. ای خدایی که دل‌های مردم را به سوی ما سوق داده‌ای، مرا و برادرانم را و زوار قبر ابا عبدالله(ع) را ببخش و بیامرز، همان کسانی که مال‌های خود را در راه امام حسین(ع) انفاق کردند و بدن‌های خود را رهسپار زیارت قبر ابا عبدالله(ع) کردند، با این انگیزه که:

۱- «رَعْبَةً فِي بَرْتَا»؛ به ما اهل بیت(ع) نیکی کنند. (توجه کنید که ما خیلی ناچیزتر از آن هستیم که بخواهیم به اهل بیت(ع) نیکی و کمک کنیم. این کلام شبیه فرمایش پروردگار است که می‌فرماید: هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ(رحمان/۶۰) در حالی که ما چگونه می‌توانیم به خداوند نیکی و احسان کنیم جز اینکه او از لطف خود کارهای خوب ما را نیکی و احسان به خود محسوب می‌فرماید.)

۲- «وَ رَجَاءً لِمَا عِنْدَكَ فِي صِلَتِنَا» امید دارند به آن اجر ویژه‌ای که تو به خاطر اتصالشان با ما اهل بیت(ع)، به آنان می‌دهی. (این زیارت را اتصال به اهل بیت ع اعلام می‌فرماید.)

۳- «وَ سُرُورًا أَدْخَلُوهُ عَلَيَّ تَبِيكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ» خوشحالی و سروری که با این زیارت خود به قلب رسول الله(ص) وارد می‌کنند. (یعنی زائرین قبر امام حسین(ع) قلب پیامبر اکرم(ص) را خوشحال می‌کنند و این بسیار مهم و ارزشمند است.)

۴- «وَ إِجَابَةً مِنْهُمْ لِأَمْرِنَا» زائرین ابا عبدالله(ع) این کار را به انگیزه اجابت کردن امر ما انجام می‌دهند. (خیلی ارزش دارد که زیارت قبر ابا عبدالله الحسین ع به مثابه لبیک به خود امام حسین ع باشد، همان شعاری که زائران هنگام ورود به حرم ابا عبدالله الحسین ع سر می‌دهند.)

۵- «وَ عَيْطًا أَدْخَلُوهُ عَلَيَّ عَدُوَّتَا» به انگیزه ایجاد کردن غیض در دل دشمنان ما این زیارت را انجام می‌دهند. (شما می‌بینید که از این زیارت چه کینه‌ای در دل دشمنان ایجاد می‌شود که البته موجب سرعت در نابودی آنها خواهد شد.)

۶- «أَرَادُوا بِذَلِكَ رِضَاكَ» آنها به واسطه این زیارت، رضای تو را طلب می‌کنند. (در پایان، جلب رضایت پروردگار نقطه نهایی این انگیزه‌ها است.)

دعای ویژه امام صادق(ع) برای زائرین قبر امام حسین(ع)

این مجموعه‌ای بود از انگیزه‌هایی که زائرین قبر ابا عبدالله(ع) دارند، و یا می‌توانند و یا باید داشته باشند؛ که امام صادق(ع) بیان فرمودند. حضرت پس از این فراز از دعا، برای زائرین ابا عبدالله(ع) به صورت ویژه‌ای دعا می‌فرماید و از خداوند می‌خواهد:

«فَكَافِهِمْ عَنَّا بِالرَّضْوَانِ» خدایا از جانب ما رضوان خود را به قدر کافی به اینها بده. (هر عمل خوبی رضایت خدا را در پی دارد ولی اینجا رضایت به قدر کافی درخواست شده است.)

«وَ أَكْلَاهُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ» خدایا اینها را شب و روز حفظ بفرما. (البته ممکن است کسانی در این راه مجروح یا شهید شوند که این امر جداگانه‌ای است و مربوط می‌شود به برخی عوامل مثل آنکه کسی اجلس رسیده باشد یا توفیق درک بلایی در راه کربلا را داشته باشد. ولی به طور کلی درجه حفاظت از بلا در این مسیر بسیار بالاست. مثلا به لحاظ بیماری‌های مختلف اگر سفر کربلا را با حج مقایسه کنید می‌بینید کسانی که به حج می‌روند علیرغم اقدامات بهداشتی و پیشگیرانه گسترده، اکثر حاجیان دچار سرماخوردگی‌های سخت می‌شوند، اما در ایام اربعین که بیش از ده میلیون نفر عازم کربلا می‌شوند اصلاً شاهد این قبیل بیماری‌ها نیستیم و شاید این موضوع یکی از آثار دعای امام صادق(ع) باشد.)

خداوند برای زائرین قبر حسین(ع) که از خانه دور هستند، جانشین آنها در میان خانواده خواهد بود

• حضرت در ادامه دعای خود برای زائرین اباعبدالله(ع) می‌فرماید: «وَ اِخْلُفْ عَلٰی اَهَالِيهِمْ وَ اَوْلَادِهِمْ الَّذِيْنَ خَلَّفُوْا بِاَحْسَنِ الْخَلْفِ» خدایا! اینها وقتی برای زیارت قبر حسین(ع) می‌روند خودت جانشین آنها در خانواده آنها باش و برایشان جبران کن. (این سنت زیبا الهی را غیر از زائرین کربلا فقط درباره جهاد فی سبیل الله و برای حج خانه خدا داریم که خداوند جانشین اینها در خانه و خانواده و زندگی خواهد بود)

• «وَ اصْحَبْهُمْ وَ اَكْفِهِمْ شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ كُلِّ ضَعِيفٍ مِنْ خَلْقِكَ اَوْ شَدِيْدٍ وَ شَرِّ شَيَاطِيْنَ الْاِنْسِ وَ الْجِيْنِ» خدایا خودت در طول سفر مصاحب و همراه اینها باش و آنها را از شر هر ستمگر و دشمن نابکاری کفایت کن. و هر آدم قوی یا ضعیفی که بخواهد به اینها شری برساند تو محافظت کن و آنها را از شر شیاطین انس و جن حفظ کن. (در این سفر معنوی انسان احساس می‌کند که مانند ماه رمضان شیطان در بند است و می‌توانی همراهی خدا را با خودت احساس کنی.)

• «وَ اَعْطِهِمْ اَفْضَلَ مَا اَمَلُوْا مِنْكَ فِيْ غُرَبَتِهِمْ عَن اَوْطَانِهِمْ وَ مَا اَثَرُوْا بِهِ عَلٰى اَبْتَائِهِمْ وَ اَهَالِيهِمْ وَ قَرَابَاتِهِمْ» خدایا پاداشی را که در برابر این غربت از وطن و مقدم داشتن ما بر فرزندان و خاندان و بستگان خود از تو آرزو دارند، به بهترین وجه به آنان ارزانی دار (چقدر انسان شرمنده می‌شود از اینهمه لطف و محبتی که انمه هدی ع نسبت به اقدام مختصر دوستان خود دارند.)

• «اللّٰهُمَّ اِنَّ اَعْدَاءَنَا اَعَابُوا عَلَيْنَا خُرُوجَهُمْ فَلَمْ يَنْهَهُمْ ذٰلِكَ عَنِ النَّهْوِضِ وَ الشُّخُوْصِ اِلَيْنَا خِلَافًا عَلَيْنَا- فَارْحَمْ تِلْكَ الْوُجُوْهَ الَّتِيْ غَيَّرْتَهَا الشَّمْسُ وَ اَرْحَمْ تِلْكَ الْخُدُوْدَ الَّتِيْ تَقَلَّبَتْ عَلٰى قَبْرِ اَبِي عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ ع» خداوندا، دشمنان ما این سفر را بر آنان عیب گرفتند، ولی این عیبجویی آنان را از اقدام به این کار و حرکت به سوی ما به رغم خواسته آنان باز نداشت. پس پروردگارا، بر این چهره‌ها که آفتاب آنها را دگرگون ساخته، و بر این گونه‌ها که بر قبر حسین (ع) قرار گرفته رحم کن.

• حضرت در ادامه دعا می‌فرماید: «وَ اَرْحَمْ تِلْكَ الْاَعْيُنَ الَّتِيْ جَرَتْ دُمُوْعُهَا رَحْمَةً لَّنَا وَ اَرْحَمْ تِلْكَ الْقُلُوْبَ الَّتِيْ جَزَعَتْ وَ اخْتَرَقَتْ لَّنَا وَ اَرْحَمْ الصَّرْحَةَ الَّتِيْ كَانَتْ لَنَا اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتُوْدِعُكَ تِلْكَ الْاَنْفُسَ وَ تِلْكَ الْاَبْدَانَ حَتّٰى نُوَافِيَهُمْ عَلٰى الْحَوْضِ يَوْمَ الْعَطَشِ» خدایا رحم کن بر این چشم‌هایی که از آنها اشک جاری می‌شود به خاطر اینکه ما را دوست دارند و رحم کن بر دل‌هایی که برای ما آتش می‌گیرند و بی‌قراری می‌کنند، و رحم کن بر این ناله‌ها و ضجه‌هایی که برای ما زده می‌شود و این فریادهایی که برای ما کشیده می‌شود. خدایا! من این جان‌ها و این بدن‌ها را به تو می‌سپارم تا اینکه روز قیامت آنها را از حوض کوثر سیراب کنی. کافی/۵۸۲/۴ و ثواب الاعمال شیخ صدوق/۹۵)

در آسمان‌ها بیش از زمین برای زائران کربلا دعا می‌کنند

• بعد راوی می‌گوید امام صادق(ع) مدام در حالی که سر به سجده گذاشته بود، این دعاها را می‌خواند(فَمَا زَالَ وَ هُوَ سَاجِدٌ يَدْعُوْ بِهَذَا الدُّعَاءِ). بعد از پایان دعا، راوی تعجب خود را از این‌همه اهمیتی که حضرت برای زائرین کربلا قائل شده‌اند ابراز می‌دارد و حضرت به ایشان می‌فرماید: کسانی که در آسمان برای زوار قبر اباعبدالله(ع) دعا می‌کنند خیلی بیشتر از کسانی هستند که روی زمین برای آنها دعا می‌کنند. «(مَنْ يَدْعُو لِرُؤُوْرِهِ فِي السَّمَاءِ اَكْثَرَ مِمَّنْ يَدْعُو لَهُمْ فِي الْاَرْضِ)

• امام صادق(ع) در حدیث درباره دعاکنندگان برای زائرین امام حسین(ع) می‌فرماید: خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را بر قبر حضرت امام حسین(ع) موکل ساخته که همگی زولیده و غمگین بوده و هر روز بر آن حضرت صلوات می‌فرستند و زائرینش را دعاء می‌کنند؛ وَكَلَّ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالٰى بِالْحُسَيْنِ ع سَبْعِيْنَ اَلْفَ مَلَكٍ يُّصَلُّوْنَ عَلَيْهِ كُلَّ يَوْمٍ شِعْنًا غَيْرًا وَ يَدْعُوْنَ لِمَنْ زَارَهُ؛ (کامل الزیارات/ص ۱۱۹)

طبق توصیه امام صادق(ع)، زیارت کربلا را از خوف احدی ترک نکنید!

• حضرت بنا بر نقل شیخ صدوق در کتاب ثواب الاعمال، در ادامه روایت پیشین به «معاویه بن وهب» فرمود: «زیارت کربلا را از خوف احدی ترک نکن، هر کس از روی ترس، زیارت قبر امام حسین(ع) را ترک کند، بعدها آن قدر حسرت خواهد خورد که آرزوی مرگ خواهد کرد. آیا دوست نداری که خداوند تو را در میان گروهی ببیند که رسول خدا(ص) برای آنها دعا می‌کند؟ آیا دوست نداری جزء کسانی باشی که فردا (قیامت) هیچ گناهی نداشته باشی که از او حساب کشیده شود؟ آیا دوست نداری از کسانی

باشی که پیغمبر اکرم(ص) با او مصافحه می‌کند؟ (لَا تَدَعُهُ لِحَوْفٍ مِنْ أَحَدٍ فَمَنْ تَرَكَهُ لِحَوْفٍ رَأَى مِنْ الْحَسِيرَةِ مَا يَتَمَنَّى أَنْ قَبْرَهُ كَانَ بَيْدِهِ! أَمَا تُحِبُّ أَنْ يَرَى اللَّهُ شَخْصَكَ وَ سَوَادَكَ مِمَّنْ يَدْعُو لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ص؟ أَمَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ عَدَاً مِمَّنْ تُصَافِحُهُ الْمَلَائِكَةُ؟ أَمَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ عَدَاً فِيمَنْ رَأَى وَ لَيْسَ عَلَيْهِ ذَنْبٌ فَتَتَّبِعَ؟ أَمَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ عَدَاً فِيمَنْ يُصَافِحُ رَسُولَ اللَّهِ ص؛ ثواب الاعمال/ص ۹۶)

هر قدمی که برای زیارت ابا عبدالله(ع) بر می‌داریم برای ما مغفرت است/ ما همیشه به استغفار نیاز داریم و زیارت کربلا خصوصاً با پای پیاده، یک فرصت استثنایی برای مغفرت است

• امام صادق(ع) به یکی از دوستان خود می‌فرماید: قبر حسین(ع) را زیارت کن و ترک مکن. پرسیدم: ثواب کسی که آن حضرت را زیارت کند چیست؟ حضرت فرمود: کسی که با پای پیاده به زیارت امام حسین(ع) برود خداوند به هر قدمی که برمی‌دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می‌فرماید و یک درجه مرتبه‌اش را بالا می‌برد. (عَنْ عَلِيِّ بْنِ مِثْمُونٍ الصَّائِعِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: يَا عَلِيُّ زُرَّ الْحُسَيْنَ وَ لَا تَدَعُهُ. قَالَ قُلْتُ: مَا لِمَنْ آتَاهُ مِنَ الثَّوَابِ؟ قَالَ مَنْ آتَاهُ مَا شِئِيَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَ مَحَى عَنْهُ سَيِّئَةً وَ رَفَعَ لَهُ دَرَجَةً؛ کامل الزیارات/ص ۱۳۲)

• بر اساس روایات مختلف، هر قدمی که برای زیارت ابا عبدالله(ع) بر می‌داریم برای ما مغفرت است و طلب مغفرت هم چیزی نیست که ما فقط در برخی لحظات خاص، یا به مقدار محدود به آن نیاز داشته باشیم، بلکه ما همیشه به استغفار نیاز داریم و زیارت کربلا، خصوصاً با پای پیاده یک فرصت استثنایی برای مغفرت است. وقتی رسول خدا(ص) روزی صد مرتبه طلب مغفرت می‌کردند (رسول اکرم(ص) فرمود: هر روز بر روی قلم غبار می‌نشیند، تا اینکه (برای برطرف کردنش)، روزی صد مرتبه استغفار می‌کنم؛ إِنَّهُ لَيُعَانُ عَلَيَّ قَلْبِي حَتَّى اسْتَغْفِرَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ؛ مستدرک الوسائل/۵/حدیث ۵۹۷۸)، تکلیف ما مشخص است.

• طلب مغفرت چیزی نیست که حدی داشته باشد و بعد از آن دیگر نیازی به استغفار نداشته باشیم. با هر طلب مغفرت، موانعی بین ما و خدا برطرف می‌شود و راه باز می‌شود و نور و شایستگی می‌آید. آدم باید نسبت به طلب مغفرت حریص باشد. مغفرت یک مسأله تمام شدنی نیست. هرچقدر هم که پاک شویم باز هم به مغفرت نیاز داریم. چون پاک شدن یعنی خدایی شدن و این انتها و پایان ندارد؛ بلکه یک جریان مستمر است.

مژده رسول خدا(ص) به زائرین پیاده حسین(ع): گناهان گذشته شما بخشیده شد، حالا یک زندگی تازه را شروع کنید

• در روایت دیگری از امام صادق(ع) آمده است: «کسی که به قصد زیارت امام حسین(ع) از منزلش خارج شود اگر پیاده باشد، خداوند بابت هر قدمی که برای زیارت ابا عبدالله بر می‌دارد، یک حسنه می‌نویسد و یک سیئه از او محو می‌کند. وقتی که به حرم می‌رسد، خداوند او را جزء صالحین برگزیده می‌نویسد. وقتی مناسک او تمام شد، خداوند نام او را جزء فائزین می‌نویسد. وقتی می‌خواهد بازگردد یک فرشته الهی در مقابل او قرار می‌گیرد و می‌گوید: رسول خدا(ص) به شما سلام می‌رساند، و پیغام می‌دهد (مژده می‌دهد): عملت را از سر بگیر که تمام گناهان گذشته‌ات بخشیده شده است؛ مَنْ خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ يُرِيدُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ص، إِنْ كَانَ مَا شِئِيَ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَ مَحَى عَنْهُ سَيِّئَةً، حَتَّى إِذَا صَارَ فِي الْحَائِرِ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْمُصْلِحِينَ الْمُنْتَجِبِينَ، حَتَّى إِذَا قَضَى مَنَاسِكَهُ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْفَائِزِينَ، حَتَّى إِذَا أَرَادَ الْإِنْصِرَافَ آتَاهُ مَلَكٌ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ص يُقْرُوكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ: اسْتَأْنِفِ الْعَمَلَ فَقَدْ غَفِرَ لَكَ مَا مَضَى» (کامل الزیارات/ص ۱۳۲)

• بر اساس روایت فوق، مژده رسول الله(ص) به زائرین پیاده حسین(ع) این است که: «تا امروز تو آنچه (گناه) بوده است بخشیده شد، پس برو عملت را از سر بگیر و زندگی تازه‌ای را آغاز کن.» چه کسی به چنین مژده‌ای بی‌نیاز است؟

سفر کربلا به خصوص اگر با پای پیاده باشد، سفر پاک‌کننده روح از آلودگی‌هاست/ این سفر را به یک سفر تزکیه‌ای برای خودتان تبدیل کنید

• سفر کربلا به خصوص اگر با پای پیاده باشد، سفر پاک‌کننده روح از آلودگی‌هاست، لباس عزای ما و لباس سیاهی که برای عزای امام حسین(ع) در ایام اربعین می‌پوشیم این را به نوعی لباس احرام برای خود بینیم. باید این سفر را سفر پاکی‌ها بینیم تا بهره بیشتری از آن ببریم. اثر امور معنوی بر روح انسان مانند اثر داروها (مثل قرص آنتی‌بیوتیک) بر جسم انسان نیست که اگر اثر آنها را بدانیم یا ندانیم به هر حال اثر خود را بر بدن بگذارند، در مورد امور معنوی هرچه معرفت و درک بیشتری داشته باشیم اثر بیشتری بر روح ما خواهند داشت.

• بعضی‌ها می‌پرسند: ما که عازم کربلا هستیم چه کار کنیم تا بهره بیشتری ببریم و چه مقدماتی باید به لحاظ روحی فراهم کنیم؟ همین احساس نیاز به مغفرت، احساس حضور در محضر ائمه هدی(ع) و مصاحبت با پروردگار عالم، اینها مقدمات فکری و روحی بسیار خوبی هستند. این دیگر هنر شماس است که این سفر را به یک سفر تزکیه‌ای برای خودتان تبدیل کنید.

احساس زیبای دیگری که زائرین کربلا دارند، احساس شرمندگی نسبت به اباعبدالله(ع) است / وقتی می‌بینیم که حسین(ع) برای آمرزش ما چه هزینه سنگینی پرداخته است، شرمنده می‌شویم

• غیر از این احساس زیبایی که در طول سفر کربلا خواهید داشت، یک احساس دیگر نیز در این سفر معنوی می‌توانید داشته باشید و آن احساس شرمندگی نسبت به اباعبدالله(ع) است. اینکه بگوییم: یا اباعبدالله(ع) شما این همه زجر در راه خدا متحمل شدی و این همه شکنجه‌ای که بچه‌هایت شدند، در مقابل ما کاری برای تو و در راه خدای تو انجام نداده‌ایم، از طرفی ما را به واسطه محبت تو می‌بخشند برای شرمندگی ما تا ابد بس است. وقتی می‌بینیم که حسین(ع) برای هدایت ما چه هزینه سنگینی پرداخته است، شرمنده می‌شویم و این در حالی است که می‌بینیم ما هیچ کاری برای حسین(ع) نمی‌توانیم انجام دهیم.

• ما واقعاً به ثواب زیارت کربلا محتاج هستیم. وقتی در روز جزا، از کوچکترین گناهان هم نمی‌گذرند، (وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ؛ زلزالت/۸) و از سوی دیگر وقتی می‌بینیم هیچ پاک‌کننده‌ای مانند اشک بر اباعبدالله(ع) و زیارت قبر اباعبدالله(ع) نیست، واقعاً خودمان را به این زیارت و به این عزاداری محتاج می‌بینیم. انشاءالله این توجه معنوی بالا برود.

آثار معنوی زائران پس از بازگشت به اطرافیان و جامعه هم می‌رسد

• همین که شما زائرین به کربلا بروید و بیابید تمام آثار معنوی شما به شهر و جامعه هم خواهد رسید. حالا حساب کنید اگر این جمعیت کثیر برای زیارت اربعین به کربلا بروند و باز گردند چه آثار معنوی عظیمی برای اطرافیان و جامعه به دنبال خواهد داشت؟! البته تحلیل این آثار کار ساده‌ای نیست. مگر کسی به این سادگی فهمیده است این سخن امام را که فرمود: «الآن هزار و چهار صد سال است که با این منبرها و با این روضه‌ها و با این مصیبت‌ها و با این سینه‌زنیها ما را حفظ کرده‌اند؛ تا حالا آورده‌اند اسلام را» (صحیفه امام/۸/ص ۵۲۶)؟

• خداوند در مورد شهدا می‌فرماید: «وَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ» (محمد/۴) خداوند کسانی را که در راه خدا به شهادت می‌رسند عملشان را تباه نخواهد نکرد (و اثر ویژه‌ای به اعمال آنها می‌دهد) قطعاً این اثر در مورد اباعبدالله(ع) در اوج است. ما هم می‌توانیم خودمان را در شعاع اثر خون اباعبدالله(ع) قرار دهیم و از این اثر ویژه برخوردار شویم.

• همه کسانی که انشاءالله در ایام اربعین حسینی عازم کربلا هستند، حتماً به این بُعد معنوی سفر و به جنبه پاک‌کنندگی آن توجه داشته باشند. یعنی تنها جنبه محبت و رابطه عاشقانه با اهل‌بیت(ع) را در نظر نگیریم؛ خودمان و گناهانمان و شرمندگی خود را فراموش نکنیم. این خیلی آثار و برکات دارد که ما از نظر معنوی به شدت خودمان را محتاج به این سفر بدانیم، و خودمان را به شدت نیازمند به این مغفرت و غفران الهی بدانیم.